

O strategie imperialistă de cucerire a lumii

🕒 Acum 34 seconds 👁 1 Vizualizari 📖 9 Timp de citire

În ultimele decenii, Statele Unite ale Americii au fost frecvent percepute ca un far al democrației și libertății pe scena mondială. Cu toate acestea, percepția pe care o avem maschează adesea o agendă mai complexă și mai puțin altruistă, una care servește intereselor expansioniste și imperialiste ale SUA. Prin utilizarea puterii economice, politice și militare, SUA au reușit să-și extindă influența mult dincolo de frontierele lor, adesea sub pretextul promovării libertății și democrației. Europa, cu complexitatea sa geopolitică și economia sa puternică, nu a fost scutită de această dinamică. Mai mult, recente tensiuni și conflicte, cum ar fi cel dintre Ucraina și Rusia, par să servească ca mijloace prin care SUA își consolidează prezența și influența în regiune, subminând în același timp adversarii geopolitici, în special Rusia.

Îmi propun să explorăm modurile în care agresivitatea politică și imperialistă a Statelor Unite s-a manifestat în cucerirea economică, politica și militară a Europei, cum conflictele provocate în regiune și în întreaga lume

Istoria Expansionismului American

Istoria modernă a Statelor Unite este profund marcată de o tendință către expansionism și imperialism, o caracteristică care a fost evidentă chiar din zorii existenței națiunii.

Încă de la Doctrina Monroe, enunțată în 1823, care avertiza puterile europene să se abțină de la intervenția în afacerile din emisfera vestică, SUA și-au exprimat clar intențiile de a-și extinde influența. Această doctrină, inițial un principiu de politică externă menit să protejeze nou-formatele republici latino-americane de colonialismul european, a evoluat treptat într-un pretext pentru intervenția americană în aceeași regiune.

Trecerea spre un expansionism global s-a accelerat considerabil în perioada Războiului Rece, când SUA și URSS s-au angajat într-o luptă pentru influența geopolitică pe scară mondială. În Europa, Planul Marshall a servit nu doar ca un instrument de reconstrucție postbelică, ci și ca un mijloc prin care SUA își puteau consolida influența economică și politică în vestul continentului.

Aceasta a fost o perioadă în care paradigma economică și militară a SUA a început să se contureze clar, cu NATO servind ca un vehicul pentru proiecția puterii militare americane în Europa și în alte regiuni.

În prezent, moștenirea acestui expansionism nu doar că persistă, ci și se adaptează la noi contexte geopolitice. Prin intermediul investițiilor economice, al alianțelor politice și al prezenței militare, SUA continuă să-și întărească poziția de superputere globală, adesea în detrimentul suveranității naționale a altor state și al stabilității regionale.

Acest fond istoric ne oferă un cadru pentru a înțelege modul în care practicile actuale ale SUA în Europa și alte regiuni sunt înrădăcinate într-o tradiție lungă de intervenționism și căutare a supremației.

Dar cum și-au exercitat influența Statele Unite pe continentul european și prin ce metode?

Cucerirea Economică a Europei

Expansiunea economică a Statelor Unite în Europa nu este doar un fenomen postbelic; ea reprezintă un element central al strategiei de lungă durată prin care SUA își exercită influența la nivel global. Prin investiții directe, achiziționarea de companii, promovarea acordurilor de liber schimb și implementarea de politici care favorizează corporațiile americane, SUA au reușit să-și consolideze prezența economică și să-și impună modelele de afaceri pe continentul european.

Corporațiile americane, în special giganții tehnologici și companiile farmaceutice, au devenit actori dominanți în economiile europene, adesea depășind în putere și influență companiile locale. Această dominanță nu este întâmplătoare; ea este rezultatul unei politici deliberate de către guvernul SUA de a promova interesele corporative americane în străinătate. Acordurile de liber schimb, cum ar fi Parteneriatul Transatlantic pentru Comerț și Investiții (TTIP), deși nu a fost finalizat, reprezintă un exemplu de cum SUA au încercat să creeze un cadru legal care să faciliteze și mai mult intrarea corporațiilor americane pe piețele europene, reducând

Impactul acestei expansiuni economice este multi face-tat. Pe de o parte, a adus investiții și tehnologie în Europa, stimulând unele sectoare economice. Pe de altă parte, a dus la o dependență crescută a economiilor europene față de companiile și capitalul american, limitând astfel capacitatea statelor europene de a-și urmări propriile politici economice independente. Mai mult, această dinamică a exacerbă adesea inegalitățile economice și a consolidat o ordine economică globală în care SUA dețin un rol centralizator și decizional.

Influența Politică în Europa

Prezența și influența economică a SUA în Europa au fost întotdeauna acompaniate de eforturi susținute de a modela și politica continentului într-o manieră care să reflecte interesele americane. Acest lucru a fost realizat nu doar prin mecanisme directe, cum ar fi negocieri bilaterale sau presiuni diplomatice, ci și prin canale mai subtile, cum ar fi finanțarea și sprijinirea organizațiilor non-guvernamentale, think-tank-urilor și partidelor politice care promovează valorile și politica externă ale SUA.

Rolul organizațiilor transatlantice, cum ar fi NATO, în promovarea unei agende politice care favorizează SUA nu poate fi ignorat. Prin intermediul acestor organizații, SUA au reușit să-și consolideze influența militară în Europa, dar și să-și asigure aliați în promovarea intereselor geopolitice globale, cum ar fi contracararea influenței Rusiei și Chinei. Această influență politică este adesea îmbrăcată în retorica promovării democrației și a valorilor occidentale, oferindu-i astfel o fațadă de legitimitate.

Prezența Militară a SUA în Europa

Prezența militară a Statelor Unite în Europa, manifestată prin baze militare permanente, exerciții comune și desfășurarea de trupe și echipamente, servește ca o piatră de temelie a strategiei SUA de a-și menține influența în regiune. Această prezență nu este doar un mijloc de descurajare a adversarilor geopolitici, ci și un instrument prin care SUA își exercită suveranitatea de facto pe teritoriul aliat, consolidând astfel relațiile de dependență militară și politică.

Bazele militare americane, răspândite în întreaga Europă, de la Regatul Unit, Spania, Germania, Italia, până în Polonia, Kosovo sunt nu doar facilități logistice, ci și simboluri ale angajamentului SUA față de securitatea europeană. Cu toate acestea, ele reflectă, de asemenea, o realitate în care politica de securitate a Europei este profund interconectată și adesea subordonată obiectivelor strategice ale SUA. Această dinamică este evidențiată în mod particular prin rolul central pe care NATO îl joacă în strategia de securitate a continentului, unde deciziile și acțiunile sunt frecvent dictate de prioritățile americane.

De ce conflictul actual Rusia-Ucraina servește agendei expansioniste a SUA?

Conflictul dintre Ucraina și Rusia servește ca un exemplu emblematic al modului în care SUA folosesc tensiunile regionale pentru a-și avansa propriile interese geopolitice. Prin susținerea Ucrainei, atât militar, cât și politic, SUA nu doar că demonstrează angajamentul lor față de principiile democrației și suveranității naționale, ci își și consolidează poziția strategică în Europa de Est, o regiune de mare importanță geo-strategică.

Implicarea SUA în acest conflict nu este un act izolat de altruism sau de sprijin pentru democrație. Este, mai degrabă, o componentă a unei strategii mai ample de a promova faimosul „containment” promovat de Ronald Reagan și Henry Kissinger și de a limita influența Rusiei în regiune, astfel încât să se asigure că balanța puterii rămâne în favoarea intereselor occidentale.

Sprijinul masiv pentru Ucraina sub formă de ajutor militar și economic este, prin urmare, un mijloc prin care SUA își exercită influența în Europa de Est, încercând în același timp să slăbească Rusia, un adversar geopolitic cheie.

Impactul Global al Politicii SUA

Politica externă a SUA nu se limitează la Europa; ea are implicații globale, alimentând sau exacerband conflicte în diverse regiuni ale lumii. De la Orientul Mijlociu până în America Latină și Asia, SUA au folosit o combinație de intervenții militare, sancțiuni economice și sprijin pentru mișcări politice pentru a-și promova agenda globală. Aceste acțiuni sunt adesea justificate prin retorica promovării democrației și a drepturilor omului, dar, la o analiză mai atentă, se observă că ele servesc în primul rând intereselor strategice și economice ale SUA.

Această abordare nu doar că destabilizează regiunile vizate, dar alimentează și resentimente împotriva Occidentului, creând un teren fertil pentru extremism și antiamericanism. Impactul acestor politici se resimte la nivel global, afectând nu doar țările în care SUA intervin direct, dar și ordinea mondială în ansamblu, care devine tot mai polarizată și instabilă.

Democrația ca Fațadă

Utilizarea democrației ca fațadă pentru avansarea intereselor SUA este o critică adesea adusă politicii externe americane. În timp ce SUA se proclamă campioni ai libertății și democrației, acțiunile lor pe scena internațională reflectă adesea o abordare pragmatică, în care valorile sunt secundare în fața intereselor naționale. Această discrepanță între retorică și practică nu numai că erodează credibilitatea SUA ca model de democrație, dar subminează și principiile pe care pretind că le susțin.

Critica adusă politicii externe a SUA nu este o negare a importanței sau a valorii democrației ca sistem de guvernare. Este, mai degrabă, o recunoaștere a modului în care conceptul de Democrație este folosit selectiv și strategic pentru a justifica acțiuni care, în esență, nu servesc decât intereselor puterii și expansionismului american.

Explorarea agresivității politice și imperialiste a Statelor Unite în Europa și dincolo de aceasta, relevă o imagine complexă, în care interesele naționale și strategiile de putere predomină adesea discursul despre democrație și libertate. Prin cucerirea economică, influența politică și prezența militară, SUA au demonstrat că sunt dispuse să utilizeze o gamă largă de instrumente pentru a-și asigura dominația globală. Conflictul din Ucraina, alături de alte intervenții globale, servește ca exemplu al modului în care SUA își promovează interesele sub masca susținerii democrației.

Nu este vorba de a nega realizările sau valorile fundamentale ale SUA.

Prima Democrație Modernă făurită prin aportul a numeroși lideri francmasoni, cu o Constituție care enunță valorile generoase de Libertate, Egalitate, Fraternitate, Republica Americană din 1776 rămâne un Exemplu!

Facem o critică a unei anumite abordări în Politica Externă care sub pretextul promovării „Libertății” (Free World) provoacă și perpetuează un număr de conflicte și destabilizează regiuni întregi ale Globului!

O reevaluare a acestei politici nu este doar necesară, ci esențială pentru construirea unui viitor mai pașnic și mai stabil atât pentru Europa cât și pentru întreaga Lume.

Avem însă multe îndoieli în această privință.

Schimbările în Societatea Americană sunt profunde în ultimii 30 de ani!

Fără îndoială, o din ce în ce mai probabilă Victorie a Președintelui Donald Tump în noiembrie ar putea pentru o vreme „frâna” o Decadență evidentă a Civilizației Americane.

Va fi aceasta suficient?

BRICS își „acelerează” ritmul până la momentul „Supremației” Economice !

Dar, ineluctabil, ea este urmată și de ceea Politică și Militară!

Preluare: patriaromana.com

Autor: Gral.bg. (r) Bartolomeu Constantin Săvoiu

Despre autor

editor